

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר: דתות ודעות על הפרשה

לוח עמודי חיוני בזורה"ק מדבר יהודה		
חלה - פרשת וארא בא		
מתקן מדבר	וילא	יום
שלד-שם	לב נ"א	ראשון
שם-שםה	לב נ"ב	שני
שםוח-שנא	לו נ"א	שלישי
שנא-שנו	לו נ"ב	רביעי
שנו-שסג	לו נ"א	חמישי
שסג-שע	לו נ"ב	שישי
שע-שנו	לו נ"א	שב"ק

פרשת ויגש תשפ"ב

עלון מס' 161

"לבעזה חי"ת ע"י מרכז מתוק מדבר"ת. 5135 ירושלים

ג' בחינות מדרגות הנשמה שבאדם

פא חזי, כד ברא קדשא בריך הוא ליה לאדם, אכנייש עפריה מארבע סטרין דעתמא, ועבד גרמיה באתר דמקדשא לתטא, ואמשיך עלייה נשמה דחמי מבוי מקדשא לעילא, ונשמה תא איהי כלילא בתלה דרגין, ועל דא (דף ר"ו ע"א) הלהشمון איןון לנשמה תא בגונא דרزا עלאה, נפש רוח נשמה, נפש הא אויקמה דאייה תפאה מפלא, רוח איהו קיומה דשלטא על נפש, ואיהו דרגא עלאה עלה, לקיימא עלה בכלא בדקא חזי, נשמה איהו קיומה עלאה על כלא, ושלטת על כלא, דרגא קדישא עלאה על פלהו, ואלין הלה דרגין כלילן בהו בגין נשא, לאינון דזקאן לפולחנן דמאיריהן.

פחדו של יהודה שלא יהיה נאבד מאבא

רבי יהודה פמח ואמר, (תהלים מה ח) כי הנה המלכים נועדו, דא יהודה ו يوسف, בגין דתרויריהו מלכים, ואתקריבו דא בא לאתוופחה פרוייהו בחרדא, בגין דיהודה אתחערב ביה בגיןם,

מתוק מדבר

שורשם, והם נפש רוח נשמה והינו הנפש מלכות ורוח מבחינת התפארת ונשמה מבינה, ומפרש נפש הא אוקמונה דאייה תפאה מפלא נפש היא מדרגה התחתונה מכלום, כמו שהמלכות היא התחתונה שבכל עשר ספריות, רוח איהו קיומה דשלטא על נפש הרוח הוא קיומ השולט על הנפש כמו שקיים המלכות הוא עיי התפארת, ואיהו דרגא עלאה עלה לקיימא עלה בכלא בדקא חזי והוא מדרגה עליונה על הנפש לקיים אותה בכל צרכיה כראוי לה, נשמה איהו קיומה עלאה על פלא ושלטת על פלא הנשמה היא קיומ עליון על הרוח והנפש ושולטה עליהם, דרגא קדישא עלאה על פלהו והוא מדרגה עליונה למעלה על כלום, ואלין הלה דרגין כלילן בהו בגין נשא ואלו הג' מדרגות נפש רוח ונשמה כלילות בגין אדם, לאינון דזקאן לפולחנן דמאיריהן לאלו שוכנו בהם עיי עכודת בוראם. (דף ר"ו ע"א, ובכיאורינו ברך ד ע"מ רצוי-רצוי)

ג' בחינות מדרגות הנשמה שבאדם
פא חזי כד ברא קדשא בריך הוא ליה לאדם אכנייש עפריה מארבע סטרין דעתמא בעילא וראה כשהברא הקב"ה את אדם הראשון אסף עפרו מארבע רוחות העולם כדי שיכלול את כל המיצאות, ולפי הסוד הד' רוחות הם סוד ספריות החסד גבורה תפארת ומלכות שהם ד' יסודות הרוחניים שהם שורש הד' יסודות הגשמיים, ועבד גרמיה באתר דמקדשא לתטא ועשה ותיקן את גופו במקומות בית המקדש של מטה שהוא סוד המלכות, ואמשיך עלייה נשמה תא דחמי מבוי מקדשא לעילא והמשיך עליו נשמת חיים מבית המקדש של מעלה שהוא סוד הבינה, ונשמה תא איהי כלילא בתלה דרגין והנשמה היא כלולה משלש מדרגות, וכולם היו כלולות בנשמת אדם הראשון, ועל דא הלהشمון איןון לנשמה תא בגונא דרزا עלאה ועל כן שלשה שמות הם לנשמה כעין סוד העליון דהינו כעין

והוּהָ עַרְבָּ לְגַבִּיהָ דָאָבוֹי בֵּיהָ בְּהָאִ עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאָתִי, וְעַלְמָא אֲתָקָרִיב קִמְיָה דִיּוֹסֶף לְאַתוֹפְּחָא עַמִּיהָ עַל עַסְקָא דְבָנִימָן, דָלָא לְמַהְוִי בְּנִימָן, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, כַּמָּה דָאָתִי אָמָר (בראשית מג ט) אֲנָכִי אַעֲרַבְנוּ מִידִי תַּבְקַשְׁנוּ אָם לְאַהֲבֵיכְאָתִי וְהַצְגָּתִי לְפָנֵיךְ וְחַטָּאתִי לְקָדְמָה כָּל הַיּוֹם, בְּהָאִ עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאָתִי.

וְעַלְמָא כִּי הַגָּה הַמְּלָכִים נֹעֲדוּ עַבְרוּ יְחִדִּיו, וְאַתְּרָגִיזָו פְּחָדָא, וְאַתְּרָגִיזָו דָא בְּרָא בְּגִינִיהָ דְבָנִימָן. מַה בְּתִיב הַמָּה רָאוּ כֵּן תִּמְהֹו נְבָהָלוֹ נְחַפּוֹזָו רְעֵדָה אֲחֹזָתָם שֶׁם, לְכָל אִינְיָון הַהּוּזָה תִּפְנִזְן, (לְכָל הּוּזָה שָׂאָר שְׂבָטֵין דְהּוּזָה תִּפְנִזְן), חִיל פְּיוֹלְדָה, בְּגִינִיהָ דְהּוּזָה, בְּגִינִיהָ דְבָנִימָן, (ד"א צִיּוֹן זה, מַה בְּתִיב כֵּן תִּמְהֹו נְבָהָלוֹ נְחַפּוֹזָו וְכָלָא בְּגִינִיהָ דְיְהֻדָּה וְאַתְּאָבִיד מָאָבוֹי, וְהַשְׁתָּא אַתְּעַרְבָּ בֵּיהָ בְּבָנִימָן וְדַחְילָל דָלָא יְתָאָבִיד, וּבְגִינִיהָ כֶּה וַיְגַשְׁ אַלְיוֹ יְהֻדָּה. דָבָר אַחֵר, כִּי הַגָּה הַמְּלָכִים נֹעֲדוּ, דָא יְהֻדָּה וַיּוֹסֶף, (דף רו ע"ב) דְאַזְדְּמָנוּ לְאַתוֹפְּחָא דָא עַם דָא, לְאַתוֹפְּחָא תְּרוּוֹיִיחָו פְּחָדָא, בְּגִינִיהָ דְיְהֻדָּה הָהָה מֶלֶךְ, וְתְּרוֹוֹיִיחָו אַתְּוֹ אַתְּאָבִיד מָאָבוֹי בְּבָנִימָן וְדָא עַל בָּנִימָן וְדָא עַל בָּנִימָן.

מִתּוֹךְ מִדְבָּשׁ

רָאוּ כֵּן תִּמְהֹו נְבָהָלוֹ נְחַפּוֹזָו רְעֵדָה אֲחֹזָתָם שֶׁם פִּירּוֹשׁוּ לְכָל אִינְיָון דְהּוּזָה תִּפְנִזְן לְכָל אָלָו שְׁהָיו שֶׁם אֲחֹזָתָם רְעֵדָה, חִיל פְּיוֹלְדָה וְהַטְעָם בְּגִינִיהָ דְבָנִימָן דְהּוּזָה דַחְלִין לְקַטְלָא וְלְאַתְּקַטְלָא וּכְסָלָא בְּגִינִיהָ דְבָנִימָן לְפִי שְׁהָיו יְרָאִים לְהַרְגוֹ אָוּ לְהַרְגוֹ וְהַכְּלָבָשָׁ בְּשִׁבְילָ בָנִימָן, דָהָא יוֹסֶף אַזְדְּבָנָן בְּגִינִיהָ דְיְהֻדָּה וְאַתְּאָבִיד מָאָבוֹי כִּי יוֹסֶף נִמְכָר בְּעֵצֶת יְהֻדָּה וְנִאָבֵד מָאָבוֹי, וְהַשְׁתָּא אַתְּעַרְבָּ בֵּיהָ בְּבָנִימָן וְדַחְילָל דָלָא יְתָאָבִיד וְעַתָּה עַרְבָּ בּוּ בְּבָנִימָן וְנִתְיָא שֶׁלָּא יְהִי נִאָבֵד מָאָבוֹי וְלֹא יְשָׁאֵר בְּמַצְרִים, וּבְגִינִיהָ כֶּה וַיְגַשְׁ אַלְיוֹ יְהֻדָּה פִי בְּשִׁבְילָ מָה שְׁנוּגָעָ אָלָיו, כְּלָוָרָם לְעַצְמוֹ שֶׁלָּא יְשָׁאֵר בְּנִידָוּ בָזָה וּבְבָא.

דָבָר אַחֵר פִּירּוֹשׁ אָחֵר עַל מֶלֶת עַבְרוּ שְׁהָוָא לְשׁוֹן הַעֲבָרָה וְהַלְכָה, ז"ש כִּי הַגָּה הַמְּלָכִים נֹעֲדוּ פִּירּוֹשׁוּ דָא יְהֻדָּה וַיּוֹסֶף אָלוּ הָם יְהֻדָּה וַיּוֹסֶף כְּנֵל שְׁמָ נִגְשָׁו זֶה לְזֶה, וְלֹא אָחֵר מִשְׁאָר הַאֲחִים אָלָא יְהֻדָּה, לְפִי שְׁנִינָהָם הָיוּ מְלָכִים, וְנָאָה לְמֶלֶךְ לְדָבָר עַם מֶלֶךְ כְּמוֹתוֹ, דְאַזְדְּמָנוּ לְאַתוֹפְּחָא דָא עַם דָא שְׁנִידָמָנוּ לְהַתְוֹחָה זֶה עַם זֶה, לְאַתוֹפְּחָא תְּרוּוֹיִיחָו פְּחָדָא לְהַתְוֹחָה שְׁנִיהם יְחָד כִּי לְכָל אָחֵר הִתְהַתָּה טָעָנָה צְוֹדָקָת, בְּגִינִיהָ דְיְהֻדָּה הָהָה מֶלֶךְ וַיּוֹסֶף הָהָה מֶלֶךְ, וְתְּרוֹוֹיִיחָו אַתְּוֹ פְּחָדָא לְאַתוֹפְּחָא דָא עַם דָא וְשְׁנִיהם בָּאָו וְעַבְרוּ יְחָדָיו לְהַתְוֹחָה זֶה עַם זֶה, דָא עַל בָנִימָן וְדָא עַל בָנִימָן (דף רו ע"א-ע"ב, וּבְכִיאוֹרִינוּ כְּרָךְ ד עַמִּ ש-שַׁבָּ)

פְּחָדָו שְׁלָא יְהֻדָּה שְׁלָא יְהֻדָּה נִאָבֵד מָאָבוֹי

רָبִי יְהֻדָּה פְּתָח וְאָמָר לְפָרֵשׁ מִשְׁכָּבְכִים כִּי הַגָּה הַמְּלָכִים נֹעֲדוּ פִי נְטוּעָדוּ יְהֻדָּה, דָא יְהֻדָּה וַיּוֹסֶף זֶה נִאָמָר עַל יְהֻדָּה וַיּוֹסֶף, בְּגִינִיהָ דְתְּרוֹוֹיִיחָו מְלָכִים לְפִי שְׁנִינָהָם הָיוּ מְלָכִים, וְאַתְּקְרִיבָו דָא בְּדָא לְאַתוֹפְּחָא תְּרוֹוֹיִיחָו פְּחָדָא וְנִתְקָרְבָּו זֶה בָזָה לְהַתְוֹחָה שְׁנִיהם יְחָד, בְּגִינִיהָ דְיְהֻדָּה אַתְּעַרְבָּ בֵּיהָ בְּבָנִימָן לְפִי שְׁיְהֻדָּה נִעָשָׂה עַרְבָּ עַל בָנִימָן, וְהָזָה עַרְבָּ לְגַבִּיהָ דָאָבוֹי בְּהָאִ עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאָתִי וְהָזָה עַרְבָּ בְּשִׁבְילָו אַצְלָ אַבָּיו בְּעוֹלָם הָזָה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְעַלְמָא אֲתָקָרִיבָו קִמְיָה דִיּוֹסֶף לְאַתוֹפְּחָא עַמִּיהָ עַל עַסְקָא דְבָנִימָן וְעַל כֵּן נִתְקָרְבָּ לְפָנִי יוֹסֶף לְהַתְוֹחָה עָמוֹ עַל עַסְקָוּ שֶׁל בָנִימָן, דָלָא לְמַהְוִי בְּנִימָן בְּהָאִ עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאָתִי כִּי שֶׁלָא יְהִי בְּנִימָן הָזָה וּבְעוֹלָם הָזָה וּבְעוֹלָם הַבָּא אֲתָקָרִיבָו קִמְיָה דִיּוֹסֶף לְאַתוֹפְּחָא עַמִּיהָ עַל עַסְקָא דְבָנִימָן וְעַל כֵּן שְׁפִירּוֹשׁוּ בְּהָאִ עַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאָתִי בְּעוֹלָם הָזָה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְעַל דָא וְעַל זֶה נִאָמָר כִּי הַגָּה הַמְּלָכִים נֹעֲדוּ עַבְרוּ יְחִדִּיו מִפְרַשׁ עַבְרוּ לְשׁוֹן עֲבָרָה וְכָעֵס, וְהַיָּנוּ אַתְּרָגִיזָו בְּפְחָדָא נִתְרָגַזְוּ כָאֶחָד כְּלָוָרָם לְפִי שְׁכָל אֶחָד הִיה לְזֶה טָעַם נִכְזָרְגּוּ לְדָבָרִיו, וְאַתְּרָגִיזָו דָא בְּדָא בְּגִינִיהָ דְבָנִימָן לְכֵן נִתְרָגַזְוּ זֶה בָזָה בְּשִׁבְילָ בָנִימָן, מַה בְּתִיב אַחֲכָ' הַמָּה

סוד שינוי דוד בשינית הפסוד

רבי יהודה ורבי יוסי ערכו בכפר חנן, עד דהו יתבי בי אוושפיזיו, אַתָּא חֶד בֶּר נְשׁוֹן, וחד מטולא דחמרה קמיה ועאל בבייטה, אַדְחָכִי אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הָא פְּנִינֵן דוד מלפאה היה מתנמנם בסוס ושיניתיה עיר, הִיךְ הָוה קַם בְּפִלְגּוֹת לִילִיא, הא שעוֹרָא זעיר איהו, ולא הוה אטער אפילו בתלתות ליליא.

אמר ליה, בשעתא דعال ליליא הוה יתיב עם כל רבבי ביתיה ודאין דינא ועסיק במלי דאוריטה, ולבתר הוה נאים שיניתיה עד פלגות ליליא, וקם בפלגות ליליא ואטער ואשתקל בפולחנא דמאירה בשירין ותשבחן.

אדחכי אמר (דף רז ע"א) ההוא בר נש, וכי האי מלה דקאמרטו הבי הוא, רזא דמלה הכא, דהא דוד מלפאה חי וקויים לעלם ולעלמי עולם, ודוד מלפאה הוה נטיר כל יומוי דלא יטעם טעם מיתה, בגין דשיניתא חד משthin במתה איהו, ודוד בגין דוכתיה דאייהו חי,

מתוך מדבר

לוקם בשליש הלילה שהוא סוף משמרת הראשונה, כי מוכחה לומר שאחר זמן מועט שהיה ישן קם משינתו כיוון שישן רק בשינית הסוס שהוא זמן מועט.

אמר ליה רבי יוסי לרבי יהודה מה שכותב חצות לילה מקום להודות לך, אין הכרנה שהיא ישן מתחילה הלילה עד חצות כהנחה פשוטה שלך, כי לא כך היה אלא בשעתא דعال ליליא הוה יתיב עם כל רבבי ביתיה ודאין דינא ועסיק במלי דאוריטה בשעה שנכנס הלילה עד פלגות ליליא ואח"כ היה ישן את הדין ועסיק בדברי תורה עד סמוך לחצות הלילה, ולבתר הוה נאים שיניתיה הלילה כשיעור אותו זמן מועט הנקרה פחות משthin נשמין, וקם בפלגות ליליא ואטער ואשתקל בפולחנא דמאירה בשירין ותשבחן וקם מיד בחצות הלילה ונתעורר והשתדל בעבודת הבורא בשירות ותשבחות, ועל זה אמר חצות לילה אקום להודות לך. נמצא שרבי יהודה ורבי יוסי שנייהם הבינו כי שתין נשמין הינו זמן מה של שינה.

אדחכי אמר ההוא בר נש בתוךך אמר אותו איש, וכי האי מלה דקאמרטו הבי הוא וכי דבר זה כן הוא כפשותו כמו שאמרתם שישור שתין נשמין הוא זמן מה, דעו כי רזא דמלה הכא יש כאן סוד בעניין זה, דהא דוד מלפאה חי וקויים לעלם ולעלמי עולם כי דוד המלך חי וקיים לעולם ולעולם עולמים לפי שהוא תמיד אחו בצד הקדשה והחיים, ודוד מלפאה הוה נטיר

סוד שינוי דוד בשינית הפסוד

רבי יהודה ורבי יוסי ערכו בכפר חנן ב' תנאים אלו נפגשו יחד באכסיינא בכפר חנן, מביא כאן סיפור זה לפה שבסוף הענין יבהיר את הפסוק ויגש אליו יהודה והו יתבי בי אוושפיזיו עד שהוא יושבים בבית האכסיינא שלהם, אַתָּא חֶד בֶּר נְשׁוֹן וחד מטולא דחמרה קמיה ועאל לביטא (ס"ג סלמ"ק) בא אדם אחד ומשא חמור אחד לפניו ונכנס לבית, אַדְחָכִי אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הָא פְּנִינֵן לרבי יוסי בתחום כך שאל רבי יהודה לרבי יוסי, הָא פְּנִינֵן הרי למדנו במס' ברכות דף ג ע"ב, דוד מלפאה הוה מתנמנם בסוס שדור המלך היה מתנמנם בסוס, ושיניתיה זעיר ומשינתו היה שעה מועטה בשינית הסוס, וקשה היה זעיר קם בפלגות ליליא איך אתה אומר שדוד היה קם בחצות לילה כמ"ש (מאלס קיט טז) חצות לילה אcum לוד הוה אcum שעוֹרָא זעיר איהו הלא שיעור זה של שנית הסוס הוא זמן מועט, נראה שהניחה כהנחה פשוטה לקשייתו שבודאי היה דוד המלך הולך לישן כמנג העולים מתחילה הלילה, ואם כן היה קם בחצות הלילה הרי ישן קרוב לשש שעות שזו ומן רב), ומאחר שהוא ישן רק בשינית הסוס בודאי שהוא קם משינתו זמן מועט מתחילה הלילה, ואיך אמר חצות לילה אcum להורות לך. ואפילו אם היינו אמורים (ה גם שהוא אינו אמת, דכתיב להודיע חצות לילה אcum) שהיota קם בסוף משמרת הראשונה של הלילה עדין קשה דהרי מתחילה הלילה עד סוף משמרת הראשונה הוא ג"כ כמה שעות, וזה ולא הוה אטער אפילו בתלתות ליליא ולא שייך לומר אפילו שנתעורר

לא הוה נאים אלא שיתין נשמי חסר חד איהו כי מתמן ולחלה טעים בר נש טעם דמותא, ושליט ביה סטרא דרום מסבא.

וְדֹא הָוָה נְטִיר דָוד מַלְפָא דֶלָא יַטּוּם טַעַם דָמוֹתָא, וְשַׁלִיט (ס"א וְלֹא יַשְׁלִיט) בֵיה סְטָרָא דָרוֹחָא אַחֲרָא, בָגִין דְשִׁתִין נְשָׁמִי חָסֵר חד אַיָהו רְזָא דְחַיִים דְלָעִילָא עַד שִׁתִין נְשָׁמִי, דָאיַנוּן שִׁתִין (ד"א ל"ג חָסֵר חד אַיָהו) נְשָׁמִי עַלְאיָן, וְאַיְלָין רְזָא דְלָהּוֹן דְתַלְיָין בְהֻזָן חַיִ, וּמְפָאָן וְלַתְתָא רְזָא דָמוֹתָא הוּא. וְעַל דָא דָוד מַלְפָא הָוָה מַשְׂעָר שַׁעֲוָרָא דְלִילָא, בָגִין דִּינְקִיִים בְחַיִים, דֶלָא יַשְׁלֹׁוט בֵיה טַעַם דָמוֹתָא, וּבָד אַתְפָלִיג לִילָא הָוָה דָוד מִתְקִיִים בְאַתְרִיה, בָגִין דָכָר אַתְעָר פְלָגוּ לִילָא, וּכְתָרָא קְדִישָׁא אַחֲרָר.

מתוק מדבר

בָגִין דְשִׁתִין נְשָׁמִי חָסֵר חד לְפִי שְׁשִׁים נְשִׁימֹות חָטָר נְשִׁימה אַחַת שָׁהָדָם יִשְׁן, הַיִנְוּ בְשָׁה שְׁעוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת של הָלִילָה כְמֻבָּאָר לְקָמָן, אַיָהו רְזָא דְחַיִים דְלָעִילָא עַד שִׁתִין נְשָׁמִי הַס סְוד חַיִים שֶׁל מַעַלָה עַד שְׁשִׁים נְשִׁימֹות, דָאיַנוּן שִׁתִין נְשָׁמִי עַלְאיָן שֶׁם בְחַי שְׁשִׁים נְשִׁימֹות, דָאיַלָין רְזָא דְלָהּוֹן דְתַלְיָין בְהֻזָן חַי וְאַלְוָה הַסְוד שֶׁלָהָם שְׁהַחַיִים תְלִוִיִּים בָהָם, וְהַיִנְוּ חַזִי הַטוֹב שְׁבָנוֹגָה, וּמְפָאָן וְלַתְתָא מְכָאן וְלַמְתָה דַהִיָנוּ מִי שִׁישָׁן וְעַבְרָעַלְיוּ חַזּוֹת לִילָה בְשִׁינָה, רְזָא דָמוֹתָא הוּא הוּא סְוד המִתָּה כִּי הוּא יָוֹרֵד בְחַזִי הָרָע דְקִלְיפָת נָוגָה.

וְעַל דָא דָוד מַלְפָא הָוָה מַשְׂעָר שַׁעֲוָרָא דְלִילָא בָגִין דִינְקִיִים בְחַיִים וְעַל כָּן דָוד הַמֶּלֶךְ הִיא מַשְׂעָר שִׁיעָור הָלִילָה לְדַעַת מַתִּי הוּא נְקוֹדָת חַזּוֹת הָלִילָה כְדִי שִׁיתְקִיִים בְחַיִים, דֶלָא יַשְׁלֹׁוט בֵיה טַעַם דָמוֹתָא שְׁלָא שִׁיתְקִיִים בְחַיִים, דֶלָא יַשְׁלֹׁוט בֵיה טַעַם מַדְוָתָא דָמוֹתָא שְׁלָא יַשְׁלֹׁוט בְזֶם הַמִּתָּה מִצְדָה הָרָע שְׁבָקִלִיפָת נָוגָה אָם יַעֲבוֹר עַלְוָה חַזּוֹת לִילָה בְשִׁינָה, וּבָד אַתְפָלִיג לִילָא הָוָה דָוד מִתְקִיִים בְאַתְרִיה וְכַשְׁגִיעָה נְקוֹדָת חַזּוֹת הָלִילָה הִיא דָוד עַומְד וּמִתְקָשֵר בָמָקוֹם שְׁרָשׁו שְׁבָמְלוֹכוֹת ע"י שְׁקָם לְעָסָוק בְשִׁירָות וְתְשִׁבָּחוֹת, בָגִין דָכָר אַתְעָר פְלָגוּ לִילָא וּכְתָרָא קְדִישָׁא אַתְעָר לְפִי שְׁכַמְגַע חַזּוֹת הָלִילָה וְכַתְרָה הַקְדוּשָׁ מִתְעוּרָה, הַיִנְוּ סְוד הַתְעִוּרוֹת הַקְדוּשָׁה לְמַעַלָה. (דף רו ע"ב - רז ע"א, ובכְּבָיוֹרִינוּ כָּךְ ד' עַמִ' שׁו-שֶׁטֶם)

כָל יּוֹמָי דֶלָא יַטּוּם טַעַם מִתָּה וְדוֹד הַמֶּלֶךְ הִיא נְשִׁמָר כָל יָמָיו שְׁלָא יַטּוּם טַעַם מִתָּה עַל יְדֵי הַשִּׁינָה, בָגִין דְשִׁינְתָא חד מַשִּׁתִין בְמִתָּה אַיָהו לְפִי שִׁשְׁינָה הִיא אַחַת מִשְׁשִׁים בְמִתָּה, וְדָוד בָגִין דּוֹכְפִיה דָאיַהו חַי וְדוֹד בְשִׁבְיל מִקּוֹמוֹ וְשׂוֹרְשׁוֹ בְמִלְכֹות דְאַצְלָות דְקְדוּשָׁה שְׁהָיָה בְסְוד הַחַיִים, כִּי תְחִתָּה מִתְחִילָות מִדרְגוֹת הַמִּתָּה וְהַקְלִיפה, לֹא הָוָה נְאָים אֶלָא שִׁתִין נְשָׁמִי לְכָן לֹא הִיָשָׁן אֶלָא שְׁשִׁים נְשִׁימֹות פָּחוֹת נְשִׁימָה אַחַת, שְׁהָוָה סְוד שְׁשִׁים שְׁעָות הָרָאשׁוֹנוֹת של הָלִילָה, שְׁהָא כְנָגֵד חַזִי הָלִילָן וְהַטּוֹב של קְלִיפָת נָוגָה, וְמַי שִׁישָׁן בָהָם הַן מַעַט הַן הַרְבָה אַתְהָה הַשִּׁינָה נְקָרָאת שִׁתִין נְשִׁמָי חָסֵר חד, דָוד שִׁתִין נְשָׁמִי חָסֵר חד אַיָהו חַי כִּי הִיָשָׁן עַד שְׁשִׁים נְשִׁימֹות נְשִׁימָה אַחַת הַוָּא בְבַחַי חַי שְׁהָוָה הַקְדוּשָׁה, מַתְמָן וְלַחֲלָה וּמִשְׁמָן וְלַהֲלָה הַיִנְוּ כַשְׁעָבָר עַלְוָה נְקוֹדָת חַזּוֹת הָלִילָה וְלֹא נְתַעֲוָר מִשְׁינָתוֹ, טַעַם בָר נְשַׁעַם דָמוֹתָא טַעַם הָרָע טַעַם מִתָּה וְשַׁלִיט בֵיה סְטָרָא דָרוֹחָה מִסְבָּא וְשַׁלֹּוט עַלְוָה הַצָּדֶל של רֹוח הַטוֹמָה דַהִיָנוּ כְחוֹת הַקְלִיפָות, כִּי עַיְיזָהו יָוֹרֵד בְחַזִי הָרָע שְׁלָקִיפָת נָוגָה.

וְדֹא הָוָה נְטִיר דָוד מַלְפָא דֶלָא יַטּוּם טַעַם טַעַם דָמוֹתָא וְאַתָּה זֶה הִיא שְׁוֹמֵר דָוד הַמֶּלֶךְ לְקוֹם בְחַזּוֹת לִילָה כְדִי שְׁלָא יַטּוּם טַעַם מִתָּה, וְלֹא יַשְׁלִיט בֵיה סְטָרָא דָרוֹחָה אַחֲרָה וְלֹא יַשְׁלֹׁוט עַלְוָה הַצָּדֶל של רֹוח הַאַחֲרָתָה של הַקְלִיפָות,

הזהר הקדוש ע"פ "מרתוק מידבש"

פורמט כיס
"ובלכתרך בדרך ר' יוסף"
אכ' בערגונר
[cm 16.5/11.5]

פורמט גיגל [cm 24/17]

פורמט ביני - מהדורות ר' העדרש וועבעד
[cm 17/12]

